

МАКЕДОНСКАТА САГА

П

олитички мешаници, турбуленции, дезориентираност, лутање во непозната насока, прашања кој каде, кој со кого... Афери, вадење на "валканите алишта", обвинувања и меѓусебни препукувања... Дали предвреме почна изборната кампања?

Полека, но сигурно зоврива атмосферата во политичките партии. Но, врие и во душата на обичниот смртник. Тешко нему! Ако сега, во сè уште официјално не започнатата парламентарна кампања македонските граѓани се изнаслушаа сè и сешто, тогаш што уште допрва ќе им сервираат политичарите. Господ нека им е на помош! На обичниот смртник му е преку глава да ги слуша репликите и контрарепликите од типот кој помалку грешел и кој бил виновен за ситуацијата во која се наоѓа државата, но и кој како дошол на власт.

Сепак, наспроти обвинувањата, фактите говорат сами за себе. Во изминатиов петнаесетгодишен период од независноста на државата ние му покажавме на светот како не треба да се организираат избори во една демократска земја. Речиси сите досегашни изборни циклуси беа злоупотребени, а уште потрагично е тоа што виновниците никогаш не ги стигна лицето на правдата.

Фалсификатите, законите, кршењето гласачки кутии, употребата на оружје се карактеристики кои светот нè препознава. Тоа е товар кој го носиме со години наназад и ќе ни биде потребно многу време, но и премногу труд за да го симнеме од себе. Ќе се ослободиме ли некогаш од овој товар, или секогаш ќе си го носиме како белег врз себе?

Меѓународната заедница нè условува со фер и регуларни избори ако сакаме да влеземе во ЕУ и во НАТО. Сепак, и без оглед на ваквите препораки, регуларните избори, пред сè, ни се потребни нам, за да му докажеме на светот дека сме цивилизиран народ.

Зошто светот да нè препознава по лоши нешта, зошто да нè споредуваат со племиња, кои наместо со дијалог, зборуваат со свекотот на оружјето? Дајте да се освестиме, па нели сакаме да бидеме дел од европското семејство!

Сепак, вината за ситуацијата во која се наоѓаме не треба да ја бараме само кај политичарите. Како граѓани кои живеат и создаваат во оваа држава, неопходно е да се преиспитаат и самите себе и да се прашаме зошто станаме проста толпа, безлична маса, која им дозволува на политичките субјекти да манипулираат со нејзините гласови и да ѝ продаваат лажни ветувања. Барем малку тие и длабоко во нив да мислеа на нас, немаше никогаш и ние и оваа земја да дојдеме до ова дереќе. Немаше да бидат изместени вредностите и немаше наместо знаењето и креативноста да ни царуваат тупаниците на полтроните, незнајковците, изгубените сончогледи.

И сега, во вакво безредие попусти ни се законите и изборните кодекси. Зашто ако идејата е само голата власт, ниту еден закон, ниту еден изборен кодекс, колку тој и да бил исклучителен, нема да овозможи фер и регуларни избори. Регуларноста на изборите зависи од однесувањето на политичарите, а не од честата промена на законодавството!

Сите политички игри ни се добро познати, едните си прават тоа што во моментот им одговара, за другите да се лутат, а сосема истото го прават сите но во свое време. А народот молчи, постојано во полузатворени кругови прашувајќи се зошто не се реагира и не се казнат оние кои му го уриваат дигнитетот. Во интерес на власта, политичките субјекти пред секои избори ги менуваат законите. Единствено им е важно повторно да седнат на владејачкиот трон, а за потоа многу им е гајле... Кога ќе дојдат другите избори, повторно ќе мислат пред нивното одржување.

А за тоа колку тие размислуваат за потоа, доказ е неодамнешната собраниска седница на која се дискутираше за Изборниот законик. Законодавниот дом го претворија во арена на приватни и на партиски пресметки. Но, не само во овој дом, така е и во сите институции во државата. Луѓето кои ги водат нив, со своите постапки покажаа дека се недораснати за функцијата која ја вршат.

Години наназад пред сопствени очи гледаме како не мрднуваат ниту со малиот прст, а на сметка на тоа во сите области и во сите сегменти ни се распаѓа државата, ни се уништува националната свет, нашите национални богатства се продаваат на пазар по багателни цени, како тоа да им е дадено од татко им...

Време е да почнеме да размислуваме со своја глава, а не да пееме како што ќе ни свири лидерот, па нели оваа држава ја прават граѓаните, а не лидерите. А досегашниве политичари веќе се прочитан буквар. Затоа иднината е во рацете на граѓаните. Ќе го направат ли вистинскиот избор или ќе се доуништат сами себе? Тие се на потег и Господ нека им е на помош.

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски